

GRUPE OBITELJI KAO ZAJEDNIŠTVA

Đurđica FOGLAR

Redakcija časopisa »Svesci — kršćanska sadašnjost« zamolila me je kao člana uredničkog vijeća da na ovom skupu iznesem jedan prijedlog, koji će vas možda zainteresirati. Kao suprugu i majku, veoma me je zainteresirao napis austrijskog svećenika Helmuta Blaschea iz Schwecharta, pod naslovom »Die Familiengruppe als Gemeinde«, tj. »Grupe obitelji kao zajedništvo«. Evo ukratko o čemu se u tom članku radi.

Ne samo kod nas već i u drugim zemljama postoji uvijek aktualan problem kršćanskog odgoja mladeži. Iz iskustva je poznato da djeca odgojena u kršćanskim obiteljima ostaju i kasnije vezana uz crkvu, za razliku od djece koja su pouku o vjeri dobila kasnije, tj. izvan obitelji. Ali da bi dijete dobilo pravi kršćanski odgoj, potrebno je početi od roditelja, jer je roditeljska kuća ona u kojoj dijete formira svoju ličnost. Stoga su prije šest godina u Austriji osnovane tzv. grupe obitelji. Svaka takva grupa obuhvaća pet do šest obitelji, a svećenik koji formira takvu grupu vodi računa o tome da obitelji koje pristupaju u takvo zajedništvo međusobno harmoniraju, tj. da imaju slične interese i približno jednaki stupanj naobrazbe. Sastanci se održavaju u prosjeku jednom mjesečno, i to svaki put kod druge obitelji, uvijek uz prisustvo svećenika, čija je dužnost da diskusije uvijek svede na pravi tok.

Nakon kraće uvodne molitve, raspravlja se o nekoj temi, koja je unaprijed određena: kako bi se svaki član mogao pripremiti za diskusiju i eventualno prijedlog, ako ga ima. Teme za diskusiju veoma su različite, pa tema može praktički biti sve: brak kao sakrament, odgovornost roditeljstva, novac u bračnom životu, nagrada i kazna u odgoju djece, hobiji — dakle, jednom riječju, sve što može zanimati mlade roditelje i bračne parove, kao i svi problemi s kojima se oni normalno u svom životu susreću.

Posebnu draž ovakvim sastancima daje i služenje mise, ne u velikom prostoru crkve, već u sobi gdje svatko osjeća mnogo prisnije prisutnost Gospodinovu.

Rezime jedne takve diskusije uvijek daje ili svećenik ili domaćin skupa, a zatim se određuje tema za idući sastanak. Nakon tog »službenog dijela« sastanka, članovi grupe često ostaju u ugodnom ćaskanju, planiranju, pa i kritiziranju.

Da pojedine grupe ne bi postale ekskluzivne, veoma često bračni parovi jedne grupe sudjeluju u sastancima druge grupe; priređuju se male proslave za djecu prigodom kakvih praznika ili blagdana; a nije rijedak ni koji zajednički izlet.

To bi ukratko bila tema koju nam Helmut Blasche iznosi u svom napisu. To je ujedno pokušaj, koji — prema autorovim riječima — već donosi pozitivne, iako za sada još skromne rezultate. Ali led je probijen i taj koristan pokušaj dobiva sve više pristaša.

Kao majka dvoje djece nailazim u pitanju njihovog odgoja svakodnevno na najrazličitije probleme, a da i ne govorim o tome da su ti problemi neznatni u usporedbi s onima koji me čekaju kad djeca krenu u školu i kad roditeljska kuća ne bude jedina koja ih odgaja. Koji su to problemi, mislim da ne moram posebno iznositi; oni su poznati svima vama. Vi se s njima susrećete svakodnevno u vašoj praksi i već ste sigurno kojim dobrim savjetom pomogli roditeljima.

Prije izvjesnog vremena boravila sam u Osijeku i tom sam prilikom čula da je tamo učinjen prvi pokušaj formiranja takvih grupa. Nisam, na žalost, imala mogućnosti da saznam je li ostalo pri pokušaju ili se to i dalje, makar i skromno, prakticira. Možda postoji mogućnost da se, uz mnogo dobre volje i mnogo truda, pokuša s organizacijom takvih grupa i u drugim našim gradovima, iako znam da je posao vas svećenika, naročito u gradovima i velikim župama, ogroman i da vas je često premalo a da biste se bavili i ovim oblikom dušobrižništva. Vjerujem, međutim, da biste u tome naišli na punu podršku nas laika i kršćanskih obitelji, jer svi mi imamo zajednički cilj, a taj je da od naše djece stvorimo i odgojimo dobre vjernike i dobre građane ove naše zemlje, koji će, kad jednom odrastu, naći svoje mjesto u društvu i zajednici kojoj pripadaju.

Ipak se iskreno nadam da će vas ovaj prijedlog u ovom trenutku potaknuti barem na razmišljanje, a u bliskoj budućnosti i na akciju.

SUMMARIUM

Communitaria familiarum consociatio commendatur. Quinque dicas vel sex familias, propinquas sane mente, socias activitate, cultura haud dispares, sacerdote duce, educationi puerorum providere possunt melius, vitae fidei et etiam orationis consulere aptius, sed et problemata quae angunt discutere plenius. Forma haec pastoralis, alicubi iam introducta, non negligenda, sed utrum et quo modo introducenda, prudentiae pastoralis committitur. Forma unica non desideratur. Erigatur haec consociatio, ubi expedit, et prout experientia aliquorum docet, non sine fructu erit.